

AMERIKANSKI SLOVENEČ

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891

The first and the oldest Slovene newspaper in America.
Established 1891

Izhaja vsak dan razun nedelj, ponedeljkov in dnevo po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after a holiday.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscriptions:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$7.00	For one year \$7.00
Za pol leta 3.50	For half a year 3.50
Za četrt leta 2.00	For three months 2.00
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena sa hitro objavo morajo biti poslani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrtika dopoldne. — Na dopise brez podpisov se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter, November 10, 1925 at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

P. A.:

SKOZI NAŠE PRAV DOMAČE "SPEGLE"

Naj kdo zagovarja papeža kakor hoče, naj razlaga njegove besede kakor mu drago, nihče ne more izbrisati vtisa — milo rečeno! — da je vsak njegov govor namreč papežev, nekaj takega kakor tista "prerokovanja" nekdanje grške Pitije, ki so bila tako sestavljena, da je moralo končno priti ven njej v prid. Nekdo jo je na primer šel vprašati, če naj udari preko velike reke in napade močnega sosedo na oni strani. Dobil je odgovor: Če prekoračiš reko, boš uničil veliko kraljestvo. Ves vesel se je lotil dela, prekoračil reko in napadel močnega sosedo. Toda sosed se je postavil v bran in napadalec pošteno zmikastil. Ves razočaran se je napadalec spravil nad Pitijo in ji očital krivo prerokovanje. Pitija je pa dejala: Saj si res uničil veliko kraljestvo. Jaz sem ti to napovedala, nisem pa dostavila, če bo uničeno njegovo kraljestvo ali — tvoje. Saj tega me nisi vprašal. Seveda je mož z dolgim nosom odšel.

Za nekako tako Pitijo imajo mnogi tudi Pija Dvanajstega — in so imeli pred njim njegove prednike. Govore in govore, tudi pišejo, toda vse je zavito v neko meglo, iz katere pri najboljši volji ne moreš razbrati, s kom prav za prav papež — drži! — Mi bi pa le hoteli, da bi se visoki mož vsaj enkrat popolnoma jasno izrazil, da bi svet vedel, pri čem je...

To govorenje nestrpnega sveta je jako značilno. Odvadi se je namreč segati stvarjem do korenin in vse gleda le od vrha. Ob vsakem dogodku, ob vsaki dnevni dogodivščini, je treba hitro povedati, če si "za" ali si "proti", ne smeš si vzeti časa, da bi pogledal do dna in poiskal vzroke. Če si skušaš izgovoriti to pravico, si že pokazal, da si — neutralen, kar ni končno nič drugega ko to, da si "proti". Svet nima časa čakati na tvoje "analiziranje", brž brž se moraš odločiti in s prstom pokazati, kje stojiš.

Cerkev, z drugo besedo, papeštvo ni nikoli tako ravnilo. Nekateri imenujejo to "papeško diplomacijo", drugi "vatikansko dvoreznost", tretji še kaj hujšega. V resnici pa ni nič drugega ko globoka zavest, da Cerkev ni muha-enodnevna kot je sto drugih ustanov na svetu, ampak sega iz večnosti v večnost. Zato papež ne operira s trenutnimi konstelacijami — tudi sto let je končno komaj trenutek! — ampak operira z idejami, z ideologijami. Nekdo, ki ni preveč blizu kakega papeža, je nedavno pisal:

"Kristus je dejal: Kar pride iz človekove notranjosti, to omadežuje človeka. — Pa se mi zdi, da v pridigah ne čujem dostikrat, morda nikoli, da bi se kaj prida poudarjal ta Kristusov izrek."

Škoda, če kdo tega ne opazi. Še bolj škoda, če se res ta Kristusov izrek v pridigah ne poudarja. Vsekako se dovolj poudarja v vseh izjavah papežev. Tisto, kar prihaja iz človekove notranjosti, so njegove misli, mnenja, mišljenje, ideje — ideologije.

S temi operira papež. Če bi kritični svet bolj iskal teh reči v papeževih izjavah, bi hitreje zvedel, s "kom papež drži". Nerodnost je pač v tem, da smo se preveč navadili na osebno sovraštvo do Hitlerja, Mussolinija in takih tičev, dočim, na preganjanje ideologije, ki je te divjake rodila, vse premo mislimo. Če bo njiva ostala prav tako obsejana, ne boš uničil vse ljulike na njej, ako s korenino vred izdereš njen največji "mušter".

Kako prav ravna papež, ko tako dela, nas lahko pouči naša lastna zadrega. Poglejmo torej sami sebe in prav skozi domače "spegle".

Drug za drugim pravimo in zatrjujemo, da smo pripravljene na "slogo" — če ste le tudi drugi pripravljene... In dostavljamo: Seveda na slogo med ljudmi, ne pa med ideologijami. "Čeprav sta katoličan in socialist skupaj sedela v Clevelandu, sta se vendar ločila eden kot katoličan in drugi kot socialist."

V redu! Torej ideologično nismo skupaj prišli in ne mislimo priti. "Sloga" se torej ne krši, ako kdo tudi sedaj še piše po krščansko in če drug še piše po socialistično. "Sloga" se niti s tem ne krši, če eden še vedno pobija krščanstvo in če drugi še vedno pobija socializem kot — po njegovo-

vem prepričanju — napačno ideologijo. Sloga se krši takrat, kadar počimo po imenih v nasprotnem taboru, pa naj ta imena že nosijo ljudje, ali društva ali papirji. In zlasti se sloga krši, kadar imenoma in s prstom kazaje podtikamo drugače mislečim nepošteno namene, jim jemljemo dobro ime in tako dalje. "Podtikamo", sem rekel. Ako imamo pa nepobitne dokaze za tako obdolžitve in se nam zdi zares potrebno, da pridemo s tem v javnost radi javne koristi, tedaj niti v tem slučaju ne kršimo sloge. To je ideološka stran vseh naših "kompromisov" in le če smo zmožni biti "analisti" namesto goilih propagandistov, se bomo znali in mogli izogibati nadaljnjih razdorov. Ne moremo pa pričakovati, da bi "Ave Maria" nehala braniti vero in da bi jo "Proletarec" začel priporočati.

Mi smo ločeni v dva tabora vse preveč po imenih, po osebnostih, po fizični razcepljenosti, namesto da bi bili ločeni le po ideologijah. Zato je takoj veliko pohujšanje med nami, če kak socialist piše v katoliški list, pa magari da se verske zadeve še dotakne ne. In zopet — če kak katoličan piše v socialistični list, pa čeprav piše v vsem drugem, samo o socializmu, in o brezverstvu ne. Prišlo je do tega, da mora biti socialist daleč proč od katoličanov in vsega katoliškega, ker je že samo njegovo ime tako tesno združeno s socializmom. In prav tako narobe. Duhovnik je duhovnik, zato mora biti pri nekaterih ljudeh vedno "proč z njim", čeravno je drugače "fest fant". Posebno pa — seveda — velja to o papežu. Saj niti nimamo časa, da bi zares pogledali, kaj je povedal, če je kdaj kaj spregovoril. Dosti je da vemo: Papež je govoril. Dovolj: zanič je in amen! Že vemo, da ni za nas!

Ni povsod tako. Resni Amerikanci (tudi slovenski so vmes vsaj tu pa tam), ki sicer niso krstoličani, najdejo v papeževih besedah večinoma prav premisleka vredne misli in ideje. To je ena plat.

Druga je pa ta: Norman Thomas je prav gotovo mnogo bolj znan socialist v Ameriki kot kdorkoli, ki je prijedal sem izpod Triglava. In ta Norman Thomas piše kak dolg članek v "Commonweal" — katoliški list!!! In ta katoliški list en teden naprej opozori svoje naročnike, da jim bo naslednji teden prinesel nekaj izpod Thomasovega peresa!

To naj bo povedano pa tudi za tiste, ki mislijo, da če so socialisti, ne morejo in ne smejo nikoli napisati članka ali dopisa, da ne bi udarili po katoličanstvu. Prav tako bi na katoliški strani že lahko nehali vzgajati necerkvene rojake z obtoževanjem "naših brezvercev", pa bi rajši bolj krepko poskusili z dobrimi zgledi!

RAZMIŠLJANJE O TEM IN ONEM

Oglesby, III.

Rojaki se gotovo še dobro spominjate, kako ste prišli sem v Ameriko iz stare domovine. Bili ste v skrbeh, kako vas bo nova dežela sprejela, ker niste znali njenega jezika in ste prišli med tuje ljudi. Vem, da je bilo vsakemu težko, in da se je vsak zelo razveselil, ko je srečal prijatelja, o katerem je vedel, da mu bo pomagal v vseh ozirih.

Pred nekaj časa so prišli Fr. Kassovic iz starega kraja na faro sv. Roka v La Salle, Ill. Tudi oni so se morali podati na rajžo v novo domovino, med tuj narod. Slovenci v tej okolici smo jih sprejeli med nas s toplim srcem.

Stojimo pred vrtom krasnih cvetic vsake vrste in jih občudujemo. Rastejo lepo v miru in blizu ena druge. Svoj lepi duh dajejo vsakemu človeku, ki jih poduha. Ali nismo tudi posamezni ljudje in po-

samezni narodi kakor te rože na vrtu? Samo, mi smo malo več; mi imamo pamet, ki razume, srce, ki čuti, in dušo, ki ne umre.

Tudi sonce ne sije samo za en narod, luna pa za drugi.

Po vsem tem se izkaže, da smo vsi na tem svetu bratje in sestre, cvetice iz istega vrta, ali istega cvetličnega venca življenja. Vsi imamo enega Očeta. Ta oče nam je življenje dal, on bo pa tudi to zlato nit življenja pretrgal, kadar bo naše delo dokončano na tem svetu. Kadar bodo ljudje to izpoznali po celem svetu, bo veliko trpljenja izbrisanega.

Pred kratkim je umrl v New Yorku Nikola Tesla, čarovnik elektrike. Major Fiorello H. La Guardia pravi: "Nikola Tesla bi bil mogel na kopičiti stotine milijonov dolarjev, postal bi bil najbogatejši človek v tej deželi, na vsem svetu, ako bi bil stremel za bogastvom. Umrl je reven."

Koliko je takih ljudi na svetu, ki bi dali vse, kar jim je mogoče, da bi pomagali ljud-

stvu, pa nič nazaj zahtevali, še hvale ne, kakor Nikola Tesla? Mislim, da bo takih ljudi prav malo.

Kako žalostno je, ko vidimo nekatere ljudi, kako grabijo iz tega sveta, kakor da bodo živeli vekomaj. Njihov življenjski princip je zlati cekin. Nismo nič prinesli na ta svet in nič ne bomo odnesli; le kar smo dobrega ali slabega stori-li, to pojde z nami.

Nikola Tesla je veliko dobrega naredil na tem svetu, da bomo mi drugi bolj uživali življenje. Za hvalo in čast mu ni bilo.

Vsi ne moremo biti kakor Nikola Tesla, vsak človek pa lahko po svojih možnostih veliko dobrega naredi.

Ann A. Svazich.

BRATJE IN SESTRE!

Chicago, Ill.

Ameriški Slovenci nismo mogli preslišati obupnega krika umirajočega slovenskega naroda doma. Z njim nas prosil rešitve in pomoči v svoji strašni nesreči. Sam je popolnoma zaslužjen, pa ne more za svojo rešitev in svojo bodočnost ne govoriti, še manj pa delati.

Kot eno samo slovensko sočutno srce smo se zato zbrali v Clevelandu na Slovenskem narodnem kongresu po svojih 521 delegatih in delegatkinjah, kjer smo si izvolili Slovenski ameriški narodni svet ter mu naložili veliko in težko nalogo, da vse poskusi, vse žrtvuje, da se stori, kar je le v človeških močeh, da ga rešimo in izbojujemo boljše in srenejšo bodočnost, kakor pa je bila njegova preteklost.

Ali to delo je ogromno. Nešteto težav bo treba premostiti in premagati mogočne sovražnike — tudi med zavezniki in lastnimi ljudmi — če bomo hoteli uspeti.

Člani Slovenskega ameriškega narodnega sveta se tega dobrega zavedajo in so pripravljene storiti vse, da bodo to svojo nalogo tudi dobro izvršili. Vendar je pa jasno, da bo SANS kos tej nalogi le s pomočjo in sodelovanjem prav vseh ameriških Slovencev. Samo če se bomo vsi združili, vsi delali, vsi žrtvovali in vsi pomagali, moremo upati na kak uspeh.

Zato je SANS na svoji prvi seji dne 22. decembra v Chicagu sklenil, da bo izvedel mogočno organizacijo slovenskih podružnic v vseh naših naselbinah širom po Ameriki.

Vsako naše društvo, pa naj je že kakršnokoli, lahko postane podružnica, če tako sklene na društveni seji ter prijavi svoj pristop administrativnemu uradu v Chicagu. Nad dva tisoč imamo v Ameriki slovenskih društev. Kako mogočna bo naša organizacija, če se prigrasijo vsa! Koliko se bo dalo doseči z njihovim sodelovanjem! Kako silno delo bomo lahko razvili za namene in cilje Slovenskega ameriškega narodnega sveta!

SANS se zato s tem obrača do vseh naših društev po celi Ameriki ter jih lepo vabi, naj se takoj v tem mesecu že prigrasijo za naše podružnice.

Podružnica se ustanovi, če društvo na redni mesečni seji

sklene, da postane podružnica SANS-a. Ko je redna društvena seja končana, se naj prične seja za organiziranje podružnice, in sicer takole:

1) Najprej si izvolite odbor, in sicer predsednika, tajnika in blagajnika za podružnico; ti uradniki so lahko tisti, ki take posle opravljajo že pri društvu; lahko pa si tudi izberejo druge člane, če tako hočejo.

2) Določijo si pobiranje mesečnih ali kakršnihkoli prispevkov za SANS; to je prepuščeno podružnicam samim, da si uredijo, kakor hočejo in kakor je primernejše krajevnim razmeram.

3) Določijo si čas in prostor za seje svoje podružnice. Prav je, če se take seje vsaj za začetek vršijo vsak teden ali pa vsaj dvakrat na mesec; obe tajništvi, politično in upravno, bosta morali vsaj za začetek nalogati podružnicam toliko dela, da bodo tedenske seje nujno potrebne.

4) Takoj po seji naj podružnični tajnik sporoči upravnemu uradu Slovenian American National Council, 3935 W. 26th Street, Chicago, Ill., ustanovitev podružnice z imeni in naslovi vseh njenih uradnikov.

Podružnica se smatra za ustanovljeno takoj čim jo je društvo sklenilo. Pravila za podružnice se že pripravljajo in podružnice jih bodo dobile, čim bodo tiskana.

Bratje! Sestre! Naša lepa domovina pod Triglavom se podira. V strašnem trpljenju nam morijo in pobijajo slovenski narod. Kri teče v potokih po slovenski zemlji. Kamenu bi se smilil siromak v tistem trpljenju. Pa se ne bi nam?! V celi svoji 1400letni zgodovini še ni preživel tako strahotnih dni, kakor jih preživlja danes. V teh svojih strašnih mukah pa vidi samo eno svetlo točko, ki ga tolaži z iskrico upanja — to smo mi ameriški Slovenci. V pismu, ki smo ga dobili ravno te dni iz domovine, pišejo: "Edina svetla točka v naši noči trpljenja je to, da imamo vas tam v Ameriki!"

Da, bratje in sestre, svetla točka svojega trpečega naroda smo! Ali bomo res tista svetla točka? V Clevelandu smo na kongresu to tako jasno in krasno pokazali, da se nam je začudila cela Amerika, naša vlada in vsi, ki so to videli. Tudi narod v starem kraju je za to zvedel. To moramo tudi ostati s svojimi velikim skupnim, organiziranim delom v Slovenskem ameriškem narodnem svetu.

Zato pa sedaj skupaj! Vsi v podružnice, ki jih naj bo v kar največjem številu! Še v februarju in marcu jih moramo dobiti nad dva tisoč! Ali jih bomo? Samo malo dobre volje je treba, pa jih bomo.

Naprej! Naprej po poti, ki smo jo v Clevelandu nastopili! Naprej do zmage! Naš narod mora biti rešen! Izbojevati mu moramo rešitve in lepše dni po tej vojni, pa naj nas stane še več denarnih žrtev, še več našega dela! Srce k srču! Roko k roki! In tudi žep k žepu, pa pojde!

Kazimir Zakrajšek, tajnik.

DOGODKI

med Slovenci po Ameriki.

Ameriški slovenski naraščaj

Ely, Minn. — Župnik Rev. Francis Mihelčič je tekem zadnjih par tednov krstil v cerkvi sv. Antona pet majhnih ameriških Slovencev in eno majhno Slovenko. Dečki so sinčki naslednjih družin: Mr. Joseph Kobe, Mr. Joseph Godce, Mr. John Mehle, Mr. Steve Skube in Mr. Albert J. Veranth; deklica pa je hčerka družine Mr. Joseph Pishler.

Nagla smrt rojaka

Brooklyn, N. Y. — Dne 23. jan. smo pokopali rojaka Franjo Erbljača, 352 W. 22 St., New York City. Delal je na jugoslovanskem konzulatu v New Yorku. Pred par dnevi je šel jutraj, predno je šel v svoj urad, k zdravniku; v veži pri zdravniku pa se je zgrudil in je bil na mestu mrtve. Pogrebne obrede je opravil tukajšnji slovenski župnik Rev. Pij Petrič, pokopan pa je na Calvary pokopališču. Pokojni je bil doma iz Primorskega, 61 let star in še samski. Pogreba se je udeležilo veliko njegovih rojakov in drugih; iz Washingtona je bil tukaj Dr. Vladimir Ribič. Naj v miru počiva! — Anton Anslorvar.

Star 93 let

Manistique, Mich. — Rojak Geo. Stefanec, ki je umrl dne 13. jan. in je bil najstarejša oseba v tem okraju, je bil ob smrti star 93 let in tri mesece. Vse drug je bilo priobčeno v dopisu zadnji teden. — A. K.

SRCE MI KRAVAI

Srce mi krvavi za te, o domovina mila, Soseba dva okruta sta te na križ pribila, Pribite so na križ tudi moje želje, nade, In upanje, da še kedaj bi videla svoje drage.

Srce nam krvavi za vse, kar si imela, Kar si imela, pa sovražnika sta vzela.

Solčni hribi, rožnate doline So se s solzami in krvjo zalile.

Srce nam krvavi za vas, o bratje mili, Ste tudi vi se za domovino bili.

Ste živi še, — ali mrtvo je srce; To le Bog vsemogočni ve.

Srce nam krvavi vsem, rojaki dragi, Zato zatekajmo se vsi k Devici blagi!

Saj tudi ona dosti je trpela, Ko Sina mrtvega si je v naročje vzela.

Mary Murn,

West Allis, Wis.

TARZAN (634) SKRBNÁ ŽENA

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

HUNTING TARZAN, YVETTE MET GRANNY AKERS, WHO EXPLAINED: "WE MUST GET THE CAPTAIN'S KEYS TO FREE HIM!"

Iskajoč Tarzana, je Yvette našla na starico Granny Akers, ki je rekla: "Moramo dobiti kapitanove ključe, da rešimo Tarzana!"

BUT THE CAPTAIN WAS NOT TO BE FOUND ON DECK-- AND THE BRIDGE WAS AFIRE.

Toda, kapitana ni bilo mogoče najti na krovu in most je že gorel. Neustrašeno je starka Akers stopala proti gorečemu mostu. "V smrt greste!" je zavpila Yvette.

UNDAUNTED, GRANDMA AKERS HASTENED TOWARD THE BURNING SUPERSTRUCTURE. "YOU'LL BE KILLED!" YVETTE SCREAMED.

Neustrašeno je starka Akers stopala proti gorečemu mostu. "V smrt greste!" je zavpila Yvette.

I DON'T EXPECT TO LIVE FOREVER, GRANNY CALLED BACK JAUNTILY.

Ne pričakujem da bi vedno živel! ji je Granny odvrnila brezskrbno.

NEDELJSKI KOTIČEK

J. M. Trunk:

TEDENSKI KOLEDAR

7. Nedelja — 5. po razgl. Gosp.
8. Ponedeljek — Janez iz Mate.
9. Torek — Ciril iz Aleks.
10. Sreda — Školastika.
11. Četrtek — Lurška Mati Božja.
12. Petek — Valentin-Linc. r. dan.
13. Sobota — Jordan, zv.

PRVA NEDELJA V FEBRUARJU

"Ljubiš namreč vse, kar je, in ničesar tega ne sovražiš kar si ustvaril, ker iz sovraštva nisi ničesar ustvaril ali napravil (Modr. 11.25)."
"S peklom strašijo..." tako slišiš prav mnogokrat, in slišiš od takih, ki so se baje vsega strahu pred peklom iznebili, in ti hočejo dopovedati, da je strah pred peklom votel in prazen. Bodi previden. Ali so tako morda odpravili pekel, ker so se iznebili, vsaj kakor se bahajo, strahu pred peklom? Bodi uverjen, da bodo prav ti trepetali, ker zdaj govorijo, da je strah pred peklom prazen strah. Ne podaj se. Pekel je in pekel bo ostal. Pri strahu pred peklom moraš biti oprezen, ob enem pa te mora prešinjati trdno prepričanje, da ti nisi bil ustvarjen za pekel. Tako prepričanje te bo navdajalo s srčnostjo in zaupanjem. Naj je deset pekelov, ti nisi bil za pekel namenjen. Ta zavest te more obvarovati pred peklom, golo tajenje pe-

kla nikoli ne odstrani. Pekel ne ugasne, in če vsi ljudje pekel tajijo.
Premisli in preudari, da boš korajžen pri vsem prav svetem strahu pred peklom.
Pekel pomeni sovraštvo. "Poberite se izpred mene..." to je povedano po človeško, ker le tako besedo razumemo. Ali more Bog sovražiti? Na sebi ne more, če pa zapadeš sovraštvu božjemu, ni Bog kriv tega sovraštva, le ti moreš tako sovraštvo zakriviti. Bog te je ustvaril po svoji podobi, in ustvaril te je zavoljo sebe in za svojo večno čast. Nemogoče je toraj, da bi te Bog sovražil. Na sebi je vsako tako sovraštvo nemogoče. In vendar Bog zavržene sovraži! Odkod to? To ne izhaja od Boga in iz Boga; sovraštvo se poraja v zavrženih samih. "Dam ti v roke ogenj in vodo... izberi!" Izberesh ogenj, sovraštvo; sam si kriv, ker si tako zbral, Bog pa ni izbiral, izbral te je le za — ljubezen.

BARAGOV SVETILNIK

Promotor.

Spet pri "Blažetu in Nežici." Vsaj eden je, ki rad prebira ta poglavja o Blažetu in Nežici. Te dni je pisal, naj mu Svetilnik pošlje naslov teh dveh mladih Slovencev, češ da jima bo voščil za god — Nežici 21. januarja, Blažetu 3. februarja... Zanimiva domislica! Namesto naslova, ki ga res ne vemo — upamo sicer, da sta oba s Slomškom vred v nebesih — pa dajmo danes nekaj napisati o Slomškovi vzgojni načelih, ki jih je najti v njegovi knjigi o "Blažetu in Nežici."

Slomškov zadnji in najvišji cilj, na katerega naj bosta usmerjena um in srce mladega človeka, je Bog. Razmerje do Boga očarja vse drugo: razmerje do bližnjega, do sebe, do zunanje narave.

Slomšek ve: Človek je družabno bitje in brez družbe ne more živeti. Zato pravi: "Vesela družba je velik dar božji" — če je seveda poštena in dostojna. Tako naj bi bili otroci vedno veseli, po poštenosti in dostojnosti družabniki.

"Druge opravljati boli, sam sebe hvaliti smrdi."
"Ako ti kaj zamrzi, tiho deset odštej, prej ko kaj rečeš. Tako se jeza ohladi in sovraštvo ugasne."

"Kdor o drugih preveč pozveduje, rad samega sebe pozabi."

"Ne bilo bi prav, lepo pisati, doma pa nesnažno imeti".
Take in podobne nauke dobivajo otroci iz knjige o "Blažetu in Nežici."

Ljubezen in usmiljenje pa mora človek imeti tudi do zunanje narave, zlasti do živali in rastlin. Poslušajmo izreke, ki se na te reči nanašajo.

"Tudi živina mora svojo pravico imeti. Konj pravi: V breg ne tiraj me, navzdol ne jezdi me, po ravnem goni me, v hlevu ne pozabi me!"

"Ljudje z ljubo živinico grdo ravna, ki pogosto prav ne spoznajo, k čemu jo je Bog ustvaril. Živinica je božji dar, božja stvar."

"Tudi drevce živi kakor malo dete. Več od zlata in srebra — nam drevje dobrega da."

"Drevje, božjo stvar, Bog živi; usmiliti se nam mora, ako smo otroci božji."
"O nikar me ne olamaj, hočem ti sladkega sadja dati", kliče sadno drevo porednemu paglavcu, ki mu s kamenjem in palico lomi vejice.

Glede na družabno plat človekovega bitja je Slomšek vedno in povsod spoštoval in učil spoštovati — avtoriteto. Bil je prepričan, da brez avtoritete ni mogoče družabni red, zlasti pa ne vzgoja. Z druge strani je pa obsojal hlapčevsko sužnost, ki kvari značaj, goji nezaučnost do oblasti in iz hlapčevskih sužnjeva dela goljufje, ki svoje predstojnike in gospodarje opeharijo, kjerkoli se prilika najde. Prevelika strogość pri vzgoji in pouku več škoduje kakor koristi:

"Učitelj, ki svoje šolce po trinoško strahuje, je toči podoban, ki mlado setev pobije; njegova setev dobrega sadu ne obrodi."

Tudi samostojnost je treba vzgajati v mladini. Zato pravi Slomšek, da je lepo in pametno, če starši kako reč prepustijo otrokom, da se sami ukvarjajo z njo. Velikega vzgojnega pomena je na primer, če otrok sam vsadi ali cepi kako sadno drevesce in ga neguje kot "svoje"; ali pa dobi v dar kako žival, ki z njim odraščata in je "njegov". Otrok ima s tem veliko veselje, pa tudi svojo skrb, ki ga potem spremlja v življenju.

Veliko so že pisali o tem in razglabljali, v koliko bi Slomšek utegnil biti podoben drugim takratnim velikim evropskim vzgojiteljem, na primer francoskim in italijanskim. Da ima za svoj narod podobne zasluge kot na primer Pestalozzi za svojega, to vsak rad prizna. Ugibljejo le, pri katerem tujem takratnem vzgojitelju se je izsolal, da je mogel

LETALONOSILKA SPUŠČENA V VODO

Nova ladja letalonosilka, ko je bila nedavno slovesno spuščena v vodo iz ladjedelnice v Camden, N. J.

potem biti tak velik učitelj svojemu lastnemu narodu.

To so kajpada zanimive stvari, toda mi se vanje ne bomo spuščali. Eno vsekako prav lahko ugotovimo: Popolnoma samonikel, originalen, Slomšek seveda ni bil, toda vse, kar je učil, je znal prikrojiti za tedanje domače razmere ali razmerice, če hočete, da je bil v resnici ves kot zrasel iz svojih domačih tal. Kar je zapisal, morda ni vse zrastle naravnost iz njegove glave in njegovega srca, toda zapisati je znal tako, poviti v take besede, navezati na take okoliščine, da je vsakemu domačemu človeku naravnost v srce govoril, pa tudi naravnost v njegov razum. Vse v njegovi učni knjigi, pa prav tako v vseh drugih njegovih spisih, je praktično, iz življenja vzeto. Učenost in modrost, ki bi bili nad glavami preprostega slovenskega ljudstva tedanjih let, tega ne najdemo v njegovih poljudnih spisih. Čemu tudi naj bi bilo drugače?

Nedeljske šole s priložnostjo "Blaže in Nežica" so imele čudovit uspeh. Razmeroma v kratkem času so se mladi ljudje veliko naučili. Vzrok je pač tudi v tem, ker je učence in učitelje vodila ljubezen in vnaša do pouka. Lenuhov in porednežev v nedeljskih šolah niso trpeli, ker niso bile obvezne. Vsak je lahko prišel in se vpisal, a potem je moral tudi vršiti svojo dolžnost kot učenec, sicer so ga izključili, kar nikakor ni bilo častno. Kdor je imel količkar čuta za svojo čast, je gledal, da ni prišlo do tega. To je veliko pomagalo do dobrega uspeha.

Kot dekanijski šolski nadzornik je imel Slomšek dovolj prilike, da je spoznaval po-

manjkljivosti tedanje ljudske vzgoje in izobrazbe, pa je s to knjižico podal ljudstvu, duhovnikom in učiteljem izborno sredstvo, da se je ljudska omika in izobrazba kmalu dvignila na precej višjo stopnjo.

Tako je Slomšek v resnici ustanovitelj slovenskega mladinskega slovstva. Sicer je res bilo že prej nekaj mladinskih spisov na slovenskem književnem trgu, toda v pravem pomenu je šele Slomšek pokazal, kako je treba pisati za mladino. In je modro računali: Med starejšimi ljudmi jih je bilo malo, ki so znali čitati in pisati. Staro drevo se da težko upogniti, na mladih sloni bodočnost. V mladini je bilo treba vzbuditi veselje do knjige in izobrazbe sploh. V tem tiči Slomškova nevenljiva zasluga za slovenski narod!

"Svetilnik ni nič omenil pretekli teden, da je 19. januarja letos minilo 75 let od Baragove blažene smrti." Tako se glasi kritika od nekod. Mea culpa! Toda gotovo ste vsi brali v januarjski Ave Mariji na strani 20 prelepo pismo, 75 let staro, ki opisuje zadnje trenutke Baragovega svetega življenja. Ako pa le niste, vzemite takoj v roke omenjeno številko lista "Ave Maria" in počasi ter s premislekom prečitajte. Ne pozabiti, da praznujemo 75-letnico Baragove smrti celo leto, ne samo en dan v tem letu. V tistem pismu je pa bogastva ne za en dan, ne za eno leto — za celih sto let!

Poročajte takoj o vseh dogodkih v "A. S.", ki se dogode v vaši nasebini!

PSI ZA VPREGO

Ameriška armada vešča posebne vrste psov za vprego, s katerimi prevažajo transporte preko severnih zmrznjenih pokrajin. Gornja slika je bila vzeta na takem veščališču, ki se nahaja nekje v New Hampshire.

RAZNO

MAGNETNA GORA

Poznate pravljico o magnetni gori?...

Gorje ladjici, katere se ji med vožnjo približa. Z vsilo jo zvalječe k sebi, pritegne nase sleherni del železa, vsako sponko in kaveljček in sploh vse, kar drži ladjo skupaj, dokler križem po morju ne plavajo razbite deske, igrača valov in viharja.

Pravljica živi!
Magnetna gora priteza življenjske čolničke, ki kakor barčice plavajo po morju časa, jim vzame vse, kar je železnega, vse, kar je trajne vrednosti, izžame jim poslednjo kapljo krvi, kajti v krvi je tudi železo. In morje premetava razbitine.

Poznaš pravljico o magnetni gori?

Pravljica živi in magnetna gora je — zlato.

SPREJEMA SAMO POHABLJENE

Neki James P. Golden, Brooklyn, N. Y., je pohabljen vsled otroške paralize, preživljati pa je moral poleg sebe tudi ženo in štiri otroke. V takih okoliščinah je siromak leta 1929 izgubil svoje delo. Ker vsled svoje pohabljenosti ni mogel dobiti drugega dela, je začel svoje lastno podjetje za pošiljanje pisem, ki je polagoma iz nič tako naraslo, da odpošlje sedaj 140 tisoč pisem na dan in prinaša \$2,000 dohodkov na teden. Vsa ta leta Golden drugim ni dal dela, kakor pohabljenec, kot je on sam. Sedaj ima 110 delavcev, izmed katerih jih več kot polovica ne more hoditi brez bergelj.

20 ŠKOFIJ NA ŠPANSKEM BREZ ŠKOFOV

Poročilo iz Vatikana naznaja, da je bilo na Španskem, odkar se je tam končala državljanska vojna pa do sedaj, dvajset škofijskih mest praznih. Pred kratkim je Vatikan imenoval za Španijo pet novih škofov. To dejstvo je pomembno in znači, da se je Sveta Stolica končno sporazumela s špansko vlado, in da bo še ostalih pet na jst izpraznjenih škofij v kratkem dobilo nove škofje. Ker je španska vlada hotela imeti svoje prste vmes pri nastavljanju novih škofov, Sveta Stolica se pa tudi ni mogla odreči svojim pravicam, je bilo precej težavno priti do sporazuma.

IZMENJEVANJE DELNIC NI VEČ ŽIVAHNO

Od leta 1914 promet z delnicami na newyorški menjalnici ni bil še nikdar tako mrtev, kakor je zdaj, oziroma kakor je bil v teku leta 1942. Celo leto je bilo izmenjenih le 121 tisoč delnic. Leta 1941 je bilo izmenjenih nad 170 milijonov delnic, leta 1940 pa celo nad 207 milijonov.

PLINA NE PRIMANJKUJE

Blizu Longview, Texas, ima Rogers Lacy plinski vrelec, ki lahko producira 25 milijonov kubičnih čevljev naravnega plina na dan. Ne več kakor čert milje od tam ima vlada svojo veliko cev, ki je speljana povrh zemlje od tam pa do Norris City, Ill. Da bi odpomogel pomanjkanju koriva na vzhodu, je dal Lacy na razpolago ves plin, ki ga njegov vrelec proizvaja. "Vlada naj plača za ta plin kolikor sama hoče, ali ga naj pa vzame za stonj, samo da bo komu v korist," je izjavil Lacy.

Biti brez slovenskega lista v teh časih se pravi biti brez zveze s svojim narodom.

SLOVENSKA DEPUTACIJA PRI HON. SOMNER-WELLESU

Rev. K. Zakrajšek.

Dne 15. januarja je sprejel državni podtajnik Hon. Somner Welles v svojem uradu v državnem Departmentu deputacijo SANS-a, ki mu je prinesla resolucije, ki jih je sklenil Slov. narodni kongres v Clevelandu 6. dec. 1942. Izročila mu je tudi posebno spomenico o slovenskem vprašanju naroda doma.

Hon. Somner Welles je deputacijo sprejel zelo prijazno in z vidno naklonjenostjo. Pazno je poslušal, kar mu je deputacija povedala. Prav enako prijazno jo je tudi odslovil, se ji zahvalil za obisk in jo prosil, da še pride.

Ta sprejem pri državnem podtajniku naše vlade je brez dvoma velik zgodovinski dogodek, ki ima zelo velik pomen, kakor za nas ameriške Slovence, tako tudi za slovenski narod doma. Zlasti na tri stvari naj opozorim:

1. Ta sprejem je nekako priznanje naše vlade velikega dela, katerega smo se ameriški državljani slovenskega rodu lotili s svojim kongresom in s svojim SANS-om. S tem je naša vlada priznala naš SANS za zastopnika in glasnika ne samo nas ameriških državljanov slovenskega rodu, temveč tudi slovenskega naroda doma, ki ves zaslužjen in za svojo rešitev in za svojo bodočnost ne more ne govoriti, še manj pa delati, samo boriti se more kot lev junaka proti svojim zavajevalcem. S tem pa vrši tudi veliko delo sodelovanja s skupnimi vojnimi napori Zaveznikov za našo skupno zmago. Ta sprejem je pečat naše vlade na vse to naše delo.

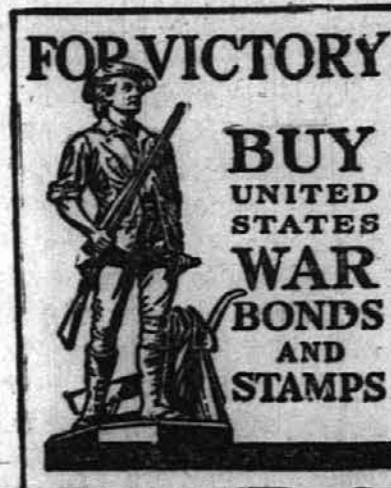
2. Zagotovilo je naše vlade USA, da se bo zavzela za slovenski narod v domovini, da bo mogel na strašnih razvalinah svoje uničene Slovenije začeti novo narodno, gospodarsko in kulturno življenje v lepšo bodočnost, kakor je bila njegova preteklost.

3. S tem sprejemom je pa dala naša vlada tudi veliko priznanje onemu velikemu delu, ki smo ga ameriški Slovenci izvršili do sedaj tako častno za razvoj, za procvit in blagostanje te naše velike nove domovine USA, bodisi s svojimi umskimi zmožnostmi, bodisi s svojimi žulji, od Barage pred sto leti do danes. Hon. Somner Welles je namreč v svojem govoru povdaril, da ameriška vlada ve, da je mali slovenski narod dal Ameriki veliko velikih mož, ki so si stekli velike zasluge za Ameriko. Amerika jim je za to delo hvaležna.

Zlasti te tri stvari so gotovo velikega pomena za nas državljane slovenskega rodu tu v Ameriki, pa tudi velikega, morda še večjega pomena bodo za slovenski narod doma, da smo toliko svojega uspeha lahko veseli.

Ameriški Slovenci smo zato hvaležni državnemu podtajniku Hon. Somner Wellesu za ta sprejem, posebno pa za njegovo zanimanje za nas, ki ga je deputaciji tako jasno pokazal.

Svojo hvaležnost bomo pa brez dvoma pokazali najbolj s tem, da bomo v prihodnje še raje in še več War bondov pokupili in vsikdar z navdušenjem sodelovali pri vseh naporih naše države za našo skupno zmago.

POSLUŠAJTE

jugoslovanski radio program, ki se oddaja vsako nedeljo od 9. do 10. ure zjutraj preko radio postaje WGES v Chicagi.

Michael Trinko in Sinovi
PLASTERING and PATCHING
CONTRACTORS
Pleskarji in popravljaci omata in sten.
2114 W. 23rd Place, Chicago
Telefon Canal 1090

Kadar imate za oddati kako pleskarsko (plasterers) delo, se vam priporočamo, da daste nam kot Slovincem priliko in da vprašate nas za cene. Nobene zamere od nas, če daste potem delo tudi drugam. Za pleskarska dela jamčimo.

DR. JOHN J. SMETANA
Pregleduje oči in predpisuje očala
23 LET IZKUŠNJE
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure: vsak dan od zjutraj do 8:30 zvečer

MARIN KLARICH & SON

GENERAL CONTRACTORS and BUILDERS

Gradbeni podjetniki in gradbeniki

Mi prevzemamo vse vrste dela, gradimo nove stavbe, kakorinoga koli obsega. Sprejemamo velika dela kot grajenje večjih poslopij, šol, tovarna, ali kakršnekoli. Ob enem sprejemamo tudi manjša dela, kot popravilne hiše in drugih poslopij. Za nas je vsako delo in narodilo dobrodošlo.

Nasvete, proračune in načrtje dajemo na željo brezplačno.

Čemu plačujete visoke najemnine. Dajte se postaviti lasten dom, lastno hišo, kar napravimo vam mi za smerno nisko ceno.

Pokličite nas na telefon

Calumet 6570 or 6509

MARIN KLARICH & SON

V svojem lastnem uradu
3050-3052 So. Wallace St., Chicago, Illinois

TREBUŠNIKOVE ZGODBE

Spisal Janko Mlakar

KAKO SE JE TREBUŠNIK VOZIL V TRST.

"Pravim, pravim, kaj, grad in Kostanjevica se vidita? Kako je pa to mogoče; saj je Grad vendar na Bledu, Kostanjevica pa na Dolenjskem. Pravim, pravim, lansko jesen sem tam kupil zelo vredno dva para volov."

"Ne bodite no neumni, stric," vpila je nad njim Ivanka, ker je vlak z neusmiljenim hrupom ropotal čez premele na gorški kolodvor; "saj imajo tudi v Gorici svoj grad, Kostanjevica je pa grič s frančiškanskim samostanom."

Gorice si nismo ogledali, ker nas ni hotel vlak čakati. Obiskali smo samo častite očete frančiškane in to kar med potjo. Sprejeli so nas jako prijazno, toda ne v samostanu temveč — v griču pod njim.

Komaj smo namreč zapustili postajo, že smo se izgubili v predor pod samostanom.

Da si pa vendar nekoliko ogledamo Gorico, popeljemo se malo okrog mesta, potem jo pa krenemo naravnost proti vipavski železnici. Srečamo jo blizu Št. Petra in se za izpremembo peljemo malo proti Vipavi.

Trebušnik pa začne prav nemirno gledati skozi okno na obe strani, ker smo se ustavili v Volčji dragi, ki je prva postaja vipavske železnice. Ko pa kmalu potem zagleda Gradišče, in se pripeljemo v Prvačino, hotel je na vsak način izstopiti.

"Pravim, pravim," sopihal je; "mi se ne peljemo prav. Ta železnica drži v Ajdovščino."

"Kam pa drugam," pripomni mu Ivanka silno resno. "Tam pa počakamo, da zgrade železnico v Postojno, potem se pa potegnemo naravnost v Trst."

Jaz sem pa imel veliko opraviti, da sem obdržal moža v vozu, tako neznanstvo je silil ven. Umiril se je šele; ko smo onkraj postaje zapustili vipavski tir in krenili na novo železnico. Tu smo morali takoj zopet skozi par predorov, kar je Trebušnika slednjič popolnoma prepričalo, da se pelje prav, posebno ker smo obenem tudi zapustili lepo Vipavsko dolino.

"Pravim, pravim," godrnjal je, "sedaj pa vidim, da se peljem prav, ker ne vidim drugega kakor gore, predore in mostove. Kdaj bomo pač iz teh hribov ven?"

Mož je namreč mislil, da je onkraj Vipavske doline noter do Trsta sama planjava, posuta z mesti in vasi, sredi vrhov in vinogradov. Namesto tega so se mu pa pokazali poraščeni vrhovi Trnovskega gozda, češ, tudi mi smo nekaj; pridi le gori in videl boš dovolj planjev.

Vrhovi Trnovskega pogorja sicer ne dosega višine 1500 m, toda vsled svoje lege so razgledne točke prve vrste. Ako se povzpeš nanje, razprostirajo se pred teboj vse nedogledne pokrajine od sivega Triglava do sinjega Jadranskega morja. Kako krasno nasprotje, na eni strani snežni razriti grebeni Julijskih planin, na drugi pa neizmerna morska gladina! Majhen trud, s katerim poležeš na Čaven, Veliki rob ali Mrzovec, se nikakor ne more primerjati s krasnim razgledom, ki ga dosežeš na tako lahek način.

Pot skozi košate gozde je nad vse prijetna in zdrava. Ako pa zaničuješ kot hud hribolazec lepa pota, splezaš lahko na vrh po strmih golih stenah, katerih se tudi tu ne manjka. Morda se ti celo posreči, da se

ponesrečiš na njih in trajen spomin v investnici slovenskega hribolazstva ti je zagotovljen. Posebne slave seveda si ne pridobiš s tem, kajti slavna ponesrečenja se začnajo šele v višini blizu 3000 m.

Kmalu potem ko zapusti vlak vipavsko železnico, prižvižga v kratek predor, menda samo zato, da pride na nasprotni strani zopet ven. Tu zagledamo iznova Čaven in Veliki rob, ki sta nam predstavila svoja strma rebra že poprej v Prvačini.

Nato se poslovimo od Vipavske doline in se zopet podamo pod zemljo. Ko pa priblizga "lukamatija" iz predora, začne sopihati na ves glas, kajti naslednja postaja Rihenberg leži 56 m višje od Prvačine.

Kolodvor stoji na lepem bregu, katerega so morali nasuti. Globoko pod njim leži v Branici vas Rihenberg. Ravno nasproti se pa šopiri na strmem griču grad istega imena.

Tu se poslovimo tudi od Trnovskega gozda. Toda komaj predrdramo dva kratka predora, že zagledamo Hrušico s strmim Nanosom.

Spominjam se še dobro, kdaj sem Nanos prvokrat videl. Nastopil sem ravno službo v Postojni. Otatov Jože me je prijazno sprejel na kolodvoru in mi takoj pokazal Nanos.

"To je naš Triglav," rekel je ponosno. "Glej, da se kmalu seznaniš z njim!"

Jaz sem pa dolgo odlašal s tem obiskom, kajti Nanosovih 1200 m mi je bilo veliko premalo. Slednjič sem se pa nekega jutra vendar-le spravil na pot.

Stopil sem tja do Razdrtega in zlezal kar naravnost na strmi rob, ki se dviguje nad vasjo. Tam ležem na mehka tla, odložim suknjo in kolar ter iščem po zemljevidu vasi in sela, ki so se belila na lepi planjavi pod menoj. Naenkrat začne vse plesati; plesale so mimo mene njive, gozdovi, vasi in naposled pripleše tudi Postojna.

"Počakaj še malo," mislim si, "da pride na vrsto tudi tvoje stažovanje; potem lahko stopiš kar noter in se vležeš na posteljo."

Naenkrat se mi pa vse to skrije v neko meglo, omahne mi glava in — zaspim. Zbudi me šele solnce, ki me je začelo neusmiljeno žgati. Ura je bila nekaj čez deset; imel sem torej še dosti časa do noči. Zato začnem premišljevat, kaj naj učinim slavnega.

"Naj grem li na najvišji vrh Nanosa," vprašam se.

"Ne, to stori lahko vsaka šleva. Narediti moram kaj takega, kar še ni napravil nihče. Kaj, ko bi preplezal vse stene do sv. Brica?"

Ta misel mi je ugajala silno. Bila je gotovo jako pametna, kajti te neumnosti gotovo še ni nihče zagrešil.

Poberem torej suknjo in se zapodim z neznansko gorečnostjo v skale. Kolar in zemljevid sem seveda pustil na tleh; samo pozabil sem jima naročiti, naj prideta za menoj.

Prijetnosti tega plezanja ne bom popisaval. Kdor jih pa hoče okusiti, naj gre kak soparen dan v juliju na Nanos in naj se plazi po stenah proti sv. Bricu. Porok sem mu, da v drugo ne bo šel več.

(Dalje prih.)

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki... Posluje že 48. leto.
Članstvo: 38,000. Premoženje: \$5,000,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 127.24%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, poštini in nadsolventni podporni organizaciji, KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE, kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te mogočne in bogate katoliške podpore organizacije, potruj se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovalnici in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago Street, Joliet, Illinois

NAROČITE

IN

ČITAJTE

lepi zanimivi slovenski družinski mesečnik

"NOVI SVET"

ki prinaša vsak mesec zanimivo in zbrano čtivo za ameriške Slovence.

Stane letno samo \$2.00. Za Kanado in vse ostalo inozemstvo \$3.00 letno.

Naročnino sprejemajo lokalni zastopniki, ali pa jo pošljite direktno na:

UPRAVA "NOVI SVET"
1849 W. Cermak Rd., Chicago, Illinois

VI SE UČITE ANGLEŠČINE -
VAŠI OTROCI PA SLOVENŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOV.

BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateri se sedaj prodaja po znižani ceni, samo \$2.00

Naročila pošljite na:

AMERIKANSKI SLOVENEK

1849 W. Cermak Rd., Chicago, Illinois

Pisano polje

J. M. Trunk

Pri nas pravimo komu, ki je prebrisan, bister, razborit, da pokaže figo, kjer je nihče ne bi pričakoval, "romel". Ni hudobije poleg, ker pri hudobiji bi bil kdo zvit, lisjak. "Ti romel ti", pravimo, "pa me je speljal na led!"

Haršal Rommel je pokazal pete, in to je za njega slabo, za Angleže pa dobro. Pa kaže ta "romel" pete že skozi mesce, in Angleži ne morejo priti do teh pet. "Tu se bo ustavil, tam bo počakal, zdaj bo prišlo do odločilne odločitve..." tako in enako se je glasilo, ampak Rommel je romel, Angleži so postavili kanone, Rommela pa ni bilo. Obiti so ga hoteli angleški "romli", ki se tudi razumejo na to romelsko robo, naznanili so, da ga bodo ujeli v past, ko so pa past zadržili, se je ta romel izmuznil, mreža je bila prazna, v pasti je bilo le nekaj dlake, lisica pa kaže pete še naprej.

Ali ni tudi pri krvavem vojskovanju nekaj špasa? Tudi Rusom je vzel sapa, ko so tam pri Stalingradu nastavili past, pa so se nemški "romli" izmuznili, da so Rusi pozabili zapreti usta, tako so jih ti romli namazali.

Ne pričakujte preveč in prehitro, nemški in tudi italijanski "romli" niso od včera.

Slovenski narodni kongres... he... he... Dobro, da je bil in bil baje sijajen. He... he... saj niste včerajšnji zajci.

Zadnjič je bila prilika in priložnost, da se je zbralo ne-

kaj pod palec, in stranka je glavno, vse drugo je šmorn, in zdaj je zopet vojska in nova prilika in priložnost se nudi. Ampak vsi ljudje niso na glavo padli, in radi zadnje prilike gre zbadanje naprej še po dvajset letih, toraj je treba previdnosti pri novi priliki, ker ljudje so le tudi brihtni, in že prej so neki kosmatinski kosmatini pričniali z nekimi skupnim delom, ko ni šlo za kongres, le za dan ali dneve je šlo, in zdaj ne bo šlo in ne pojde drugače radi izpremenjene mentalitete, da vštimo vse na neko skupno in narodno stran, ker strankarska stran je prenevarna. In tako je prišlo do skupno narodnega ameriškega slovenskega kongresa. Hvala samemu Bogu, da je prišlo do take skupnosti, da nihče ne more nergati in nobena stranka ne more izrabljati.

Seve tiste strankarske žilice ni mogoče pomiriti in zdaj po kongresu žilica noče mirovati, in udarja hudo v javnost. Kar je bilo storjenega pri kongresu od stranke, naše stranke, je comme il faut, je vse first class, kar je prišlo od druge strani, ne rečem stranke, je bolj second class, mnogo je tudi last class. Saj znate čitatelj med vrstami, ako čitate komentarje ali spomine na kongres in vam dejstvo kongresa ne zatemni možganov.

Slovensko ameriški kongres, dober je bil in dobro, da je bil, drugače pa... he... he... kongres.

IZREDNA PRILIKA

za ljubitelje slovenske knjige

5 KNJIG

ZA SKORO POLOVIČNO CENO

Slovenska knjiga je zdaj čezdalje bolj redka prikazen. V domovini jo zatirajo naziji in fašisti. Tu v Ameriki se izdajanje slovenskih knjig ne spleča. Naša knjigarna ima na roki še nekaj izvodov raznih knjig. Kot novoletno darilo našim naročnikom navajamo tu sledečo zbirko:

- "NA NEGOTOVIH POTIH", krasna povest iz ameriškega življenja. Broširan sešitek, 112 strani, stane 30c
- "ANDREJ IN NJEGOVI ZLOČIN", zanimiv igrokaz v treh dejanjih 30c
- "SREČNI BODIMO", spisal Franc Bernik, jako poučljiva knjiga 50c
- "ENA BOŽJIH CVETK", 416 strani obsega joča zanimiva povest \$1.00
- "VRTEC", trdovezani letniki 1911; '14; '16; '17; '21 in '22. Vsak letnik vsebuje krasne spise, pesnitve, itd. Ta knjiga je zlasti pripravna za mladino za učenje čitanja slovenščine 75c

Skupna vrednost za vseh pet knjig.....\$2.85

Zdaj dokler ta zbirka ni razprodana jo dobite za samo \$1.60

S POŠTINO VRED.

Ker je na roki le okrog 50 izvodov teh knjig, naj se tisti, ki jih želijo požurijo z naročili. Z naročilom pošljite potrebni znesek v Money order ali čeku in pošljite na:

KNJIGARNA AM. SLOVENEK
1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

Tiskarska dela

vse vrste točno in lično izvršena izdeluje naša tiskarna za organizacije, društva, trgovce in podjetja. Mi izdelujemo lepe tiskovine v več barvah. Dajte vaše prihodnje naročilo za tiskovine nam in prepričajte se o naši tozadavni postrežbi.

TISKARNA AMERIKANSKI SLOVENEK
1849 WEST CERMAK ROAD, CHICAGO, ILLINOIS